

CALICUL

Revista Calicul, Ex; Universităţii

UMOR ŞI SATIRĂ. — Redactor ŢEPELUŞ.

ABONAMENTE: 100 lei anual. 50 lei pe jum an	REDACŢIA ŞI ADMINISTR. SIBIU Str. Pintenului Nr. 1.	ANUNŢURI: 5 lei linia petit.
--	--	---------------------------------

GÂNDURI DE CRĂCIUN

(Povestea celor trei Magi vechi şi a celor trei Magi noi)

Trei magi călăuziţi de-o stea
Şi luminaţi de gând curat
Au şi purces în cale grea
Să afle micul Impărat.

Şi după trudă, 'ntrun târziu,
Având pe cer semnul divin,
Ei au aflat cerescul fiu
In ieslea dela Vifleim.

Mărire lui i-au închinat
Şi slavă-au dat celui de Sus,
Apoi cei Magi s'au depărtat
Si vestea întregei lumi au dus.

Dar oameni răi şi 'nveninaţi,
Irod cel crud şi alţi tirani,
A pus să fie junghiaţi
Toţi pruncii pân' la patru ani.

Insângerarea de atunci
In contra lor s'a răsbunat;
Irod s'a stins în grele munci

Iar adevăru-a triumfat.

Avem şi noi pe-ai noştri Magi,
Trei Ardeleni cu glas temut,
Si-avem Irozi, ce ca iobagi
Doreau să stăm ca în trecut.

Iar când izbăvitoarea stea
Din nou pe cer s'a arătat
Cei Magi s'au îndreptat spre ea
Şi lumea întreagă i-a urmat.

Văzând Irozii 'nfricaţi
Cum scade Zeitatea lor,
Din Bădăcini pân' la Galaţi
Schelălăiau către popor.

Dar svârcolirea 'n van a fost
Căci adevăru-a triumfat,
Irozii ne mai având rost
Zadarnic stau la pertractat.

ŢEPELUŞ.

I M P R E S I I

Note din carnetul unui excursionist)

MOTO: «Bate vântu 'n latul pânzii,
Să mă ducă opt cu-a brânzii».

În urbea care geme de-atâtea somități,
Și'n care tu, Apollo, splendoarea ți-o arăți,
În urbea noastră plină de fasturi și decor
Și unde domnul Muțiu e mare orator,
În urbea noastră 'n care visează-atâți poeți
Și caii verzi în tropot aleargă pe pereți,
În urbea cu oficii și case de nebuni
Și'n care c'o ciosvârtă un roi de corbi aduni,
Eu stau privind, ca cioara în vârful unui par,
Căci am ajuns la titlul pompos de *gospodar*.

Am casă'n strada mare, un câne și-un cotoi
Și am ciubăr, în care pun rufele la moi
În zilele de lucru la opt sunt în serviciu,
Căci pentru mine lenea e cel mai greu supliciu
În zi de târg, la șase mă veți vedea în piață,
Cu coșnița 'ncărcată de napi și varză creață.
În zi de sărbătoare mă pun pe rugăciuni,
Sau, dacă'i vremea bună eu fac excursiuni,
Adun cu lăcomie un cufăr de impresii,
Pe cari le spun cu ifos în tot decursul mesii.

Fac drumuri lungi, de pildă în camera de baie
Mă'ntreb: Au cum n'au parte la doi măgari trei paie?
Apoi îmi iau toiagul mă urc în sus, în pod,
Și maiestos eu caut în jos cătră norod,
În capul meu atuncea gândiri mărețe nasc:
Când cade jos scuipatul, de sigur face pleoasc!
Convins cumcă acesta-i un adevăr de veci,
După impresii nouă eu mă cobor în beci.
Cu mica mea lanternă cobor așa'n monom,
De par'că's Diogene când caută un om.
La putina cu varză: Să meditez încep:
Am bea noi zamă acră, de n'ar avea ea cep?
Ce-ar fi, să iau cartofii, să'i pun în buzunar?
Și să'i arunc pe scenă spre-un conferențiar?

Ce-ar fi să iau spanacul, legându-l în batistă,
 Să'l duc la comitete să'l public în revistă?
 Ar spune că's în urmă cu câteva injecții
 Și m'ar alege membrul vreuneia din secții,
 Cum am pentru ghiveciuri o înclinare rară,
 M-ar pune'n secțiunea artistic-literară,
 C'ăicea ți să cere doar creier de berbec,
 Iar eu în ciobănisme pe mulți nărozi întrec.

Din beciu, urmând exemplul troteurilor străini,
 Mă duc să văd cam cum stă cotețul de găini
 Căci, vrând să imiteze pe domnul doctor Broșu,
 În corpul diplomatic mi-a fost fugit cocoșul,
 Găinile cu gândul la diesmerdări senine,
 Acuma dau târcoale prin curțile vecine,
 Și multe dezertară din ouătoarea trupă,
 Uitându-și datoria prin oalele de supă.
 Ori-cât de lung e drumul, dar nu mă tem el.
 Voi cerceta și grajdul ilustrului vițel.
 E un juncan, cu care înobila-voi, soiu
 Din țara englezească l-aduse Tase Boiu.
 E un vițel ce știe așa de mult bon-ton
 C'ar cuceri de sigur în ori și ce salon.
 E abonat la *Rampa* și *Sportul* urmărește
 În fiecare lună el *Moda* o cetește
 Laureat cu biro al cursului de dans,
 În ori și ce discuții el are un avans.
 Și nu știm cei prepară al anilor mister,
 O să'l vedeți de sigur pe la vre-un minister
 O să-și ridice glasul în Cameră: Mu, Mu!...

Năbădăioasă muză, mă lasă și te du,
 Căci, vezi, eu te aplaud, dar nu din complezență,
 Cum bat ades din palme la câte-o conferență
 Aplaudez răbdarea ce arătași cu mine
 Păstrându-mi verva sacră pe căile streine,
 În vastele distanțe pe cari le străbătui.
 Si-acuma fie-care la meseria lui.
 Tu du-te și inspiră pe falnicii poeți,
 Eu, gospodar de pace să-mi văd de castraveți
 Inspiră'l pe Dăncilă să facă operații,
 În timp ce eu, gurmandul, la fum îmi pun cărnații,

Inspiră'l pe Horică să lupte'n stadion,
Eu fierb la patlagele și facem bulion,
Inspiră'l pe Proșteanu să creadă că e domn,
Iar eu m'așez pe-o bancă să trag un pui de somn.

Lerui-Ler

Stan Vorbălungă despre oameni

Un învățat spunea odată că oamenii sunt de două feluri, păcătoși și cinstiți.

Păcătoși sunt aceia, cari nu sunt cinstiți, iar cinstiții sunt cei nepăcătoși,

Despre femei, învățatul nu vorbește, se vede că era însurat.

Păcătoșii, stau la sate, și mai stau și la orașe.

Cinstiții se mută la oraș.

Păcătoșii beau în crăjme, iar cinstiții beau la ei acasă.

Unii sunt slabi la timp, alți sunt slabi la suflet, toți însă se pot îngrășa cu timpul.

Unii nu fac nimic, alții fac foarte multe, dar nu li se văd isprăvile la nici unii.

Păcătoșii stau în casele lor, iar cinstiții stau pe unde pot.

De atâta păcătoșenie bieții păcătoși sunt de multeori dojeniți de către cei cinstiți și după dojana ajunge păcătosul să spună despre cinstit păcătosul de el.

Dar fiindcă cinstea nu este o marfă care să o cumperi cu chilogramul nu o poți nici prețui și astfel cinstea e fără preț.

Preț pe cinste mai dau numai proștii și fetele mari.

Însă fiindcă nimenea nu spune că e prost și toate fetele spun că sunt mari, îți vine să crezi că în lumea asta nu mai este nici prostie, dar nici cinste.

Snoave.

Odată pe an.

— Muere mâine e Crăciunul, să nu scoți toată ziua o vorbă din gură.

— De ce?

— Să am și eu o zi, în care să nu aud o prostie din gura ta.

Schimbă calendarul.

— Muere să-ți vezi de treabă, că în ziua de Anul Nou ai să umbli scărmanată.

— De ce să mă bați năntocurile?

— Ca să știi că mi-am schimbat și eu călindarul.

Vrea Domn.

— Lasă copilul vecine, știi doar că copiii nu prea au minte.

— Cum să nu aibă, când toată ziulica îmi spune că vrea domn.

Sfârșește și începe cu bine.

— Ești tot vesel Văsălie de vre-o două săptămâni.

— Am început dela Sf. Nicolae și o țin până la Bobotează. Anul vechiu vreau să-l încheiu cu bine și Anul nou să-l încep cu veselie.

Binele lor.

— Dle jude de ce nu dați ajutor domnilor cari vin la Dumneavoastră și vă vreau binele?

— Apoi binele nostru trage tot cam cătră punga lor.

Baba Hârca

Cu scobitoarea să-ți ari moșia și unde vei sămăna fașole să-ți iese șoareci de câmp.

Să macini grâu și din moară să-ți iese numai țărâțe iar tu să ajungi soarta celui ce se mestecă în ele.

Cu profitul lui Maierbüchler să-ți plătești datoriile de onoare.

Să-ți spânzuri conștiința de un cârlig și după aceea și tu să te spânzuri de cârligul conștiinții.

Orb să te naști iar când vei pipăi să scoți ochii celui ce te duce la cerșit.

Impărat să ajungi la casa de nebuni și să șezi pe tron ca cioara în par.

Intr'un teolog să te amorezezi și când vei fi mai sigură de verigheta lui, atunci el să se călugărească.

Să cumperi doi boi la rudă și când îi porni cu ei la plug să fete ăl din „hăis“ iar tu să tragi cu ăl din „cea“.

Precum trăește cânele din lătrat așa să trăești și tu din denunțări iar ca răsplată să-ți se arunce bucătura ca la câni.

În noaptea anului Nou să câștigi două milioane în vis iar dimineața când și-o veni cerșetorul dinaintea ușii să n'ai o para chioară ca să-i dai.

Nevasta să și-o alungi de Crăciun iar soacra să-ți gratuleze de Anul nou.

În ajunul Crăciunului să umble toți câinii din sat cu colaci în coadă numai tu să umbli cu coada între picioare alungat dela toate ușile.

Să visezi că ai ajuns mare politician și când te vei scula să-ți fie tot corpul plin cu râie.

Sus Marcule!

Dina dana urs haiduc
Joacă bine ca te duc
La deștept și la năuc
Ca să îi joci pe butuc,
Chiar pe cei politicoși
Joacă-i să-ți dea caltaboși.

Joacă Marcule nebun
Ca de nu te pun la fum
Căci dacă nu am parale
Am în cârcă nouă dare,
Porcu 'n curte mi-o crăpat
De atâta îngrășat,
S'o dai dracului domnie
Ca-i prea multa porcărie.

Porci de soiu se duc pe răpa
Porcii râioși astăzi țipă
Și infulecă lătura
Și îți rămă bățătura,
Iar când văd ceva de ros
Se 'mbulzesc de te dă jos.

Chiar și poetul Soricu
O rămas doar cu șoricu
Ca și-o 'ndopat alții gura
Cu slănină și untura

Joacă-i ursule pe vine
Ca el îi mai urs ca tine.

Și Lapădătescu, — varu, —
Astăzi spune adevăru
Că nu a putut să tae
Porci bătrâni părliți 'n pae
Sa mănânce șeful niște
Prospătura din Saliște,
C'o 'ngrașat de-atâția ani
'n loc de porci, — șobolani.

«Unicum»-ul nostru 'n fine
A adus-o foarte bine
Că în cabareu de-odat'
Marfă multă-a importat
Pești caracude, bibani
Și-alte babe cu mulți ani
Insa marfa e... (cam doare)
Doar «mustră fără valoare»,
Ochiade întârziate
Și alte multe păcate.

Joacă Marcule pe vine
De vrei ca să-ți meargă bine
Și să-ți dea domnii vr'un dar,
Floașiu vr'o ladă cu zahar,

Varu vr'un vagon de lemne
Dancila două poeme,
Mitră casă cu chirie
Și Oancea o Simfonie,
Victor Pop parfum, Odol,
Ștefănescu: dermatol
Tasi Boiu: vaci de rasă
Proșteanu; vorbă frumoasă
Iar Munteanu fără mila
Să-ți rada dinții c'o pila,
Joacă numai cum se cade
Dintr'odată 'n patru labe.

Halaripu dina dana
C'am mâncat la porci pomana
Iar la Crăciun întâlnim
Porci de sexul feminin
Dar nu grohăe 'n coteț
Ci umblă cu părul creț
Și cu mersul legănat
Târziu de tot la vânat.

Porcii sunt la modă-acum
Porci proaspeți și puși la fum
Dar ei clocotesc în oală
Pe când alții mai cu școala
Se afuma până-s criță
La vr'un drac de crășmăriță,
Așa porci, pe legea mea
Nici ciurma nu iar mânca.

Când samsarii, cleptomanii
Storc din peatră seacă banii
Și înșeală 'n ziua mare
Și golesc la buzunare,
Cursă rea ei îți întind
Până când în laț te prind,
Asta oare ce să fie,
Dacă nu o porcărie.

Doamna are curtezan
Pe un trândav Don-Juan
Și să-i dea și lui o pâne
Umblă azi și umblă mâne
Sue trepte, cabinete
Și după priviri discrete
Blegul are o tistie...
Nu e asta porcărie?

La Crăciun a fost să fie
Vecinic multă porcărie
Căci în țara mea cea bună
Porcăria merge strună
Și de-om trăi ani o mie
Porcăria-i; porcărie.

Colindă.

Coborî Hristos din cer
Şi 'ntâlni pe Lerui-Ler
Ştruna încordându-şi-o,
Pana 'n foc muindu-şi-o.

— D-alei mândru cântăreţ,
La cuvinte prea isteţ,
Spune ce te-a necăjit
Şi la luptă te-a pornit,
Că din strofele cereşti
Bici de foc îţi împleteşti?

— Doamne sfinte şi 'ndurate,
De-s obrasnic, nu mă bate,
Dar în țara mea, sărmana,
Prea se 'ntinde buruiana
Şi ca holera rusească
Tinde să ne copleşască.

Buruiana neghiobiei
Işi ia ifosul domniei
Şi prostia hăbăucă
Vrea poporul să-l conducă.

Şi de-aceia mă zdrobesc
Cu 'mblăciul îmblătesc,
Să mai scot din porci untura,
Şi la proşti să le-astup gura.

— Cântăreţ în patru strune,
Cele ce tu spui nu-s bune,
Dar acum de ziua mea.
Potoleşte-ţi văpaia,
Şi cu mine vin' acum,
Să pornim voioşi la drum,
Satele să luminăm,
Pe Români să-i deşteptăm,
Să le-aprindem cu dulceaţă
Soare dătător de viaţă.

— Doamne sfinte, eu de mult
Învăţat sunt să te-ascult,
Dar acuma te-aş ruga
Să faci şi tu voia mea:
Din comorile bogate
Varsă-ţi milă, îndurate,
Pentru cei care au dor
Şi iubire de popor,
Pentru ceice cultivară
Sfânta dragoste de țară.
Pentru cei ce ostenesc
Pentru neamul românesc,
Fă în cale să le vie
Numai caldă bucurie.

Iară pentru cei mişei
Ce trăesc doar pentru ei,
Şi durerea o împilă
Şi de cel sărac n'au milă,
Pentru cei grăsuți la ceață
Şi cu suflet de caiafă,
Dă un pic de călcătură,
Să le sară dinții 'n gură
Să le piară burțile,
Să le scadă curțile
Să-i aștepte furcile
Şi să-i rădă curcile!

Dă, Doamne, pentru ogoare
Ploi de mană purtătoare,
Să scape bielul plugar
De nevoi şi de amar.

Dă-le dascălilor lefuri,
Să i văd şi pe ei la chefuri,
Dă popilor liturghii,
Lui Doboş şapte copii.
Doamne ştii că de vre-un an
E pe-aici şi Simian,

Vrea să scoată pe cât ştiu,
O gazetă la Sibiu,
Dă, Doamne să văd odată
Şi-această nouă surată,
Gureşe şi bătăuşe,
De principii libăruşe,
De s'o 'ntrece înjurând,
S'o mai pişc din când în când.

Dă lui Baciun tâmplărie
Sală de văpsitorie
Să mai schimbe la culoare
Mutrele cu gura mare
Cari au prins să dea năvală
In viața națională,
Să mai dea un pic de lac
Mumiilor care tac;
Lui Dăncilă barbă deasă,
Lui Ștefănescu mireasă,
Fă ca ghița să se rupă,
Lui Băilă dă-i o trupă,
La procatări să le dai
Câte-un pic de guturai.
„Calicului“ numărați
Zece mii de abonați!

Şi-aşa-i bine.

- Cum mai stăm domnule doftor?
- Acum bine, merge spre vindecare, numai că şi-a pierdut glasul, va putea vorbi numai pe şoptite.
- Tot a avut D-zeu drăguţu milă şi de mine.

Stan Pășitul

Lică Cotocel, din Calăul mare, se ridicase un baiat vestit în scene cu punerea capului, așa că și părinții lui îl aveau în stomac, și ar fi plătit bucuros un sărindar, ori două numai să se vadă scăpați de cinstea ce li-o făcea fiul lor Lică.

Ajuns la vârsta de ași câștiga și el, — ca toată lumea —, coastă, a cercat cu sacul după petec, dar cine să-și bage banii în așa marfa.

Văzând că îi sună cărțile tot mai rău și că este strâns cu ușa pentru unele virtuți, — într'o bună dimineață s'a pomenit satul că Lică s'a făcut canfor.

Abia după un timp îndelungat se știricise prin sat că a trecut oceanul în America.

La mulți săteni le părea bine că nu o se mai făc

țina prin sat, dar părinților lui le părea mai bine, că s'au scăpat de o masea rea, căci credeau că p'acolo o o să-i putrezească ciolanele. Dar ce să vedeți, scula rea nu pierе, și năravul din fire n'are lecuire. Lui adecă, după un timp oarecare i-sa înfundat și prin America, căci obraznicul mânca praznicul.

Ajungând la ceva parale își zise: Fie pânea cât de rea tot mai bine 'n țara mea.

Intr'o sară cineva intra îmbrăcat domnește la părinții lui Lică: era Lică pe care numai pe grai îl cunoscuseră ai casei.

Toți cunoscuții lui ziceau că Lică s'o îndreptat, mai ales că văzuse la el și un libel cu o depunere de 100 mii lei, pe care îl folosea ca reclamă de însurătoare.

N'a trecut mult și Lică cu reclama lui și-a ajuns scopul: a aflat adecă o vadu-vă laomă de parale, care a primit să i-se bocească: «Isala zdrăntuește».

La câteva zile din luna de miere soția lui Lică pune laba pe libel și hai cu el să ridice paralele ca să le aducă la altă bancă din apropiere.

Cei din bancă văzând libelul începură aș-i face cruci cu stânga. În libel adecă, în loc de 100 lei cât a depus Lică, era scris 100.000 lei.

Lelea Prăvălina, soția lui Lică a dormit o noapte sub lacat, să n'o fure cineva din pricina libelului.

Lică văzând că nici până la miezul nopții nu-i sosește soția acasă, și mai văzând că libelul nu-i la loc, cu noaptea în cap a plecat pe urma ei. Aflându-o, s'a pus pe sine cauciune în locul ei și ea s'a înapoiat acasă, rămânând el dincolo de ușa de siguranță.

După câteva zile și Lică a fost eliberat, dar nu s'a mai întors să-și continue luna de miere, ci să înțeleaga cu soția de prin Franța și Canada.

Văzând ea că el îi trimite mereu parale, îl întitula din peană «Dragule», iar dela inimă îl avea diavol.

Dupăce i-a trimis el aproape o sută de mii de lei, a crezut, că e împăcat cu ea, și ea cu el deacea a crezut de bine, ca să vină să-și continue luna de miere.

Intr'o noapte cineva bate la ușa Prăvălinei.

— Cine-i la ușe? zise ea.

— Eu sum Lică, bărbatul tau.

— Ba bărbatul dracului. Bărbatul meu e lângă mine

în pat.

— Atunci adă-mi banii ce
ți-am trimis.

— Dute în mâna necura-
tului, că nu vreau să-te cu-
nosc. Nu-ți aprinde paie 'n
cap; că de va veni bărba-
tul meu la tine, îți ascunde
soarele pe veci.

Lelea Prăvălina s'a fost

întabulată cu tot ce avea
la cel din pat, ce era lângă
ea, așa că ea avea și băr-
bat după plac și avea și bani,
iar Lică Cotocel nu avea
nici bani nici femeie.

Așa s'a păcălit păcălitorul.
Cine nu crede să întrebe
pe

Gaiță.

Propagandă maniacă

— Domnule doftor să nu mai hie rețipisuri de ălea ca la alege-
rile dela Ruși, că ălea cu adevărat par că au fost aduse dela Ruși
așa ași bolciovizat tot natu nostru.

Slujbă la un bolnav

Lae Pricinaș, trăia cu
preotul său, ca aiul cu ochii
și ca cănele cu mîța.

Odată la acest poporan
i-sa bolnăvit un băiat: era
chinuit de duhul cel necu-
rat, și credea că numai pre-
otul va scoate pe duhul cel
rău din copil.

Acesta a și chemat pe
preot la patul bolnavului,
care printre rugăciunile de
însănătoșare mereu mai zicea

și vorbele: „Ieși diavole din
copil și intră în tatăl său“.

Omul auzia șoaptele pre-
otului, și ca să nu se împli-
nească cererea preotului
zise: părinte, nu-l trimite la
mine: lasă Lae să-l înșelăm
se iese odată din copil; că
din tine mai ușor îl scoatem.

Gaiță.

Epigrame

Bufnițe și întunerec
Pentru X tu le declari
Însă nu spui principalul:

„Bufnița-i cu ochelari.“ ?

Zici, că a fugit de școală
Unul care n'a avut-o
Dar tu c'a-i avut-o 'n mână,
Ce nu spui c'ai și pierdut-o?

Că slujnicile sunt grase
Știe orice om din sat,
Însă — șmechere — povestea-i
Cum și cine le-a 'ngrășat.

Trei ani lungi cu nopți și zile,
Unii n'au intrat în școală,
Alții n'au făcut nimica
Fiecare X c'o boală.

Ca să spui un adevăr
Competență ți-se cere,
Iar ca să conduci o școală
Și nițică.., cai putere.

Cel ce umblă prin noroaie,
Drept că se mai și stropoște,
Cel ce nu face nimica
Tocmai bine rânțezește.

Ai desfășurat stindardul,
Foarte bine îți strâng mîna,
Însă nu l'a văzut nimeni,
C'ai uitat să-i pui prăjina.

Păcătoșii și cinstiții
În iad — rai — au locul lor
Tu de-asupra tuturora
Te vezi poate 'n purgator.

Vrînd să cureți atmosfera
Te-ai crezut chemat dator,
Nu știam (scuză-mi greșala)
Că ești bun ventilator.

În articoli chilometrici
Poți să scrii verzi și uscate,
Ca să îți arăți vrednicia
Trebuesc și... ceva fapte.

Anonimii — ai dreptate
Foarte-ades 'ți 'ncurcă treaba,
Dar când îți puț firma toată
Arată-ne și isprava.

Schimbă programul

— Nu mai e nici rachiul de nici o treabă, ar trebui să mai schimbăm beutura.

— Eu zic să schimbăm crăjma. Dela Anul nou să mergem la cea din capul satului, că e mai departe de părau și fântâna din curte i-s'a surupat.

Ce ne-aduce Moș Crăciun ?

Colindă calicească.

Ce ne-aduce Moș Crăciun ?
Țuică proastă, prost tutun,
Bere, apă de plouat
Și vin bine botezat.

Porci numai ca niște miei,
Cartaboși cam subțirei,
Slăninuță de cățea
Găini slabe, rațe ba.

Și ne mai aduce-apoi
O desagă de nevoi

Fală goală în guri mari,
Escroci, spioni și tâlhari.

Telefoane fără fir,
La tot fleacul câte-un bir
Lei de aur din hârtii,
Batjocură la chirii.

Jidovi două contingente,
Dela Unguri complimente,
Dela Bulgari, dela Ruși,
Câte-un pumn dat cu mânuși.

Certuri grele între frați,
Oameni mari pe mâni pătați,
Oameni slabi în slujbe mari
Nimic la funcționari.

Mulți mâncărori la buget
Și inspectori berechet,
Încă cinci partide noi
Cu dulăi ca dela oi.

La putere toți ar vrea
Că li-e punga subțirea,
Și te-așteaptă ca pe jar
Să le-arunci și lor un dar.

Moșu.

Colindele Calicului

Sculați sculați boieri mari
Mai umblați pe la plugari
Cu Vifleimul cu steaua
Că se micese ocaua
Și vin greutățile
Mai din toate părțile.

Sculați sculați boeri mari
Să vedeți hidoși samsari
Cum otrăvesc satele
Și cară bucatele
Și venin varsă din gură
Ori și care stârpitură.

Ia sculați boieri sculați
Că suntem rău înfășcați
De paraziți misionari,
De lichele și tâlhari,
De vameși și farisei
Și de alți mărunți pigmei.

Ia sculați boieri sculați
Și pe Irod nu-l lăsați
Să își verse toată ura
Să-și bălăcărească gura
Ca ne pângărește satu
Înfășcal'ar Necuratu.

Colindeț.

De ce ?

— Oare de ce dom-
nii cari vin în sat la noi se
țin mai cu cap ca ai noștrii ?

— Ca să-și acopere mai
bine prostia.

In sănătatea lui.

— Fiule nu mai bea, gândește-te la sănătatea ta.
 — Drept al părinte, în sănătatea mea încă n'am beut azi.
 Uite o să trec acum pe la crâjma din vale.

Din cremenea lui Amnariu

Duelul între scriitori este polemica. In loc de sânge curge cerneală.

Șarlatanul care a prânzit bine, să poate culca și fără cină... în beciurile poliției.

Cu noile salarii, funcționarii tocmai bine ajung pe vremea secerișului ca spertoare în holde.

Femeia și... dracu. Ea chiar dacă ar avea o sută de ochi, cu fiecare ochiu o să se uite la alt bărbat.

Două părți dintre naționaliști sunt numai gură, ceialaltă parte e fudulie.

Cu o lulea umplută cu tutun poți străbate România întregă, dacă n'o aprinzi în tot timpul ăsta.

Chiar și o acție dela banca „Piatra“ e mai bună decât 100 Lei datorie.

Decât să ari cu doi boi străini mai bine să-ți rupă falca două vaci de-ale tale.

Oricât de bătrână să fie o fată, soacră tot nu poți face din ea.

Eu am văzut chiar și preacinstiți călugări cari sunt puși sub pantof.

Sașii cred că ei sunt lămâi, cari după ce sunt stoarse, sunt bune de aruncat. Da, dar numai după ce ni s'au strepezit dinții...

Dintre toți zeii vechilor Români și Greci, singur Ammor ne-a mai rămas, care, ca și în vechime, așa și azi își valorează cultul său prin trei săgeți: Prin tragerea din ochi, prin strângerea de mână și prin sărutare. Pe celce aceste trei săgeți nu-l vulnează, acela poate să ajungă episcop.

Cel ce vrea să se bucure de libertatea cuvântului este mai bine dacă se naște mut.

Omul provine dela maimuță. Când e beat își aduce aminte de aceasta, fiindcă atunci își face și din mâni picioare.

Domnia să o faci atuncea când poți. Chiar și popa, dacă nu are crâsnic, își suflă singur în cădelniță.

Pasărea mălai visează și fata bătrână peșitori.

Din scântee poți face foc și din fată mare femeie. Inșă nu poți face foc din mare și nici din femeie nu poți face fată mare.

Cocoana Gurădulce

Câț, că pe vol nu va vrăjesc peșitorii!

Fete fără peșitori sunt destule, sunt și fete, care peșesc însuși, dar' fete, care nu vreau să se mărite, nici între fătării nu afli. Câț!

Fetele-s cu multe dorințe, dar, fata conștie de chemarea ei vechiu testamentară, nu dă un peșitor pentru întreagă Rusia, necum pentru Bulgaria, pentru care, lesne se poate întâmpla, ca Hindenburg sa și spargă capul Austriei. Câț!

Așa's fetele, de și nu toate, pentrucă nu oricare fată peștită, se mărita după oricare vită. Câț!

Spre dovadă, mă provoc la Romulus, nu la strămoșul din vechia Romă, ci la un teolog din noua Romă. Acest Romulus, se vede, că s'a născut în zodia babei, care a trecut cu colacii. El de câte-ori vrea să se însoare, îl peșesc o gramadă de fete, numai acele fete, pe care le peștește el, îi dau corfa. Romulus nostru are deja atatea corfe, câte n'au toți corfarii din Țara Oltului, și el se crede totuși, că e cel mai căutat candidat în căsătorie. Câț!

Corfele, pe care Rômulus, ca teolog absolut de Blaj, le primește dela fete gr. or. le scuză cu porunca superiorilor săi, care

nu-i conced a cultiva amorul gr. or., ear corfele primite dela fete gr. cat, sunt de regulă pline de celibat. Care va să zică Romulus, în momentul primirii unei corfe dela o fată gr.-cat., pe care luându-o de nevastă, ar face superiorilor săi numai bucurie canonică, preferă a rămânea celibe. Ear' dacă o fată gr.-or, îi dă corfă, umflă din buze, că i s'a dat ocaziunea a face superiorilor săi o bucurie anti canonică. Câț!

C'un cuvânt, Romulus e o vulpe absolută în teologie, și știe, că strugurii, la care nu ajunge, nu's copți Câț!

Semnificător e, că însurătăii, nu numai cei uniți, dar' și cei neuniți, îndată ce-s teologi, cultivează în secolul al 20-lea, numit al luminei, întunecul amurului confesional, și aceasta din motivul, ca să nu supere pe superiorii lor în prostia heretismului dogmatic. Așa cunosc eu un caz special, în care un teolog absolut gr. or., în loc să ia o fată cu zestr de 500 oi gr.-cat., spre bucuria superiorilor săi, a luat o fată cu zestre de una capră gr.-or.. — Câț, că voi n'a veți cotoci teologi!

Să reviu însă la prochimen, cum ziceau odinioară vechii greci din Brașov, care și știau încă limba, și mergând la biserică dau, nu nu luau bani! Romulus nostru, cu teologia absolută 'n straiță, și speranța după o nevastă 'n proșap, cu toate, că toate fetele unite 'l peșiau, de tot ținutul pușia de corfe, și a luat inima 'n dinși, și cu toată frica de supărarea superiorilor săi, a peșit o fată foarte bogată gr.-or. Câț!

Tatăl fetei era hotărît contra lui Romulus dar' fata ar fi mers după el cu bucuria caprei când o duci la târg. — Ce a făcut deci Romulus, ca să-și ajungă scopul? — s'a dus la o vrăjitoare vestită, și o-a consultat de sfat. Vrăjitoarea i-a zis: Fătul meu! — Tatăl fetei nu e greu de câștigat, dar fata nu te vrea odată cu capul din cauză că dumniata crezi, că n'o poți iubi așa de tare, ca ei să-i placă de dumniata. Cu toate astea, adaose baba vrăjitoare, fă dumniata. ce-ți voi spune eu, și vei învinge toate greutățile, Câț!

Dacă n'ai cumpără-ți un molitfelnic tipărit cu litere cirile, pentrucă fata-i gr. or. — Pune în molitfelnic, la pagina 3, trei cățai de usturoi; la pagina 7, trei boane de piper grecesc; la pagina 9, trei bucăți de coada șorecelului; la pagina 13, trei fire din niște ițe părăsite: la pagina 77 trei coade dela trei raci prinși în luna lui Aprilie; la pagina 99, trei peri dela om pleșug, iar la pagina 199, trei măsele dela babe despărțite de bărbați. — Molitfelnicul estmod garnisit, pune-l apoi în ieslea unui măgar iar dumneata pune-te dinapoia măgarului, și începi a număra dela 77 înapoi, întocmai cum se numără la porcii, care pătinesc de vermi. — Numărând uită-te mereu la urechile măgarului — Măgarul adevă, după oarecare timp începe a răsfoi cu limba prin molitfelnic. și când ajunge la pagina cu cōadele de rac, ridică capul, și cugetând: Oare ce s'estea: — schimbă din urechi, ca iepule dela răsboiu. În momentul acesta, prinde măgarul cu amândouă mâinile de coadă, și l ține până când fata pe care vrei s'o ai de nevastă, se hotărăște a se mărita după dumneata! Mișluc!

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Sibiu. Ordinea spectacolelor artistice de mare vergură, a fost aranjată prin uriașa trupă internațională, tăiată împrejur, care a sosit și a descălecat la „Unicum”. „Unicum”, — cum e unic în felul lui, — a început să bătă toba, ca pentru mare șabăs. Și atunci ne-am trimis și noi copiii ca să informeze pe toți cari consimt cu noi în... Calicie. Fiindcă acolo „nu se spune ce se joacă, dar se râde până se crapă”, — cum așa de literar spune afișul trupei, cum am intrat pe ușe ne-au luat în primire vr'o trei preutese de-ale Venerii cu „bon sar” iar cu mâinile stăteau întinse după bani. După ele unul cu un tutoiu în gură se schimonosea având o mutră de Șloim și întindea mâna după.. bacșiș. Ne-am așezat la masă și ne-a adus niște zamă de varză îndulcită, sub numirea de vin. Se trage perdeaua și iată măcelăria:

Carne de vacă bătrână, picioare de porc pentru piftii, pulperâncede, decolteuri ștampilate și spinări deșelate. Cum a fost sârbătoare și fiind prăvăliile închise nu s'a auzit nici o voce pe-acolo. Ici și colo doar niște țipete stridente și răgușite. Și lume înșelegătoare să guste arta adevărată mai multă ca la Enescu și la Folescu. Ce să-i faci? Trăim în epoca răsturnării valorilor. Și fiecare merge acolo unde „se râde până se crapă”.

Cluj. În „Patria tuturor” Severdanilor” și „popamanilor” este mare jale. Un pic de cârnaț, caltaboș sau pușină „friptură” ar morfoli și ei, dar fiindcă nu ajung cu botișorul până la ea, fac ca vulpea cu strugurii, despre cari spunea că-s acri, fiindcă erau prea sus.

Sebeșul săsesc. Restaurantul leul de aur a încercat ca orice leu să se revalorizeze, dar a cam pleostit coada în jos. Nu se poate bietul nici stabiliza.

Miercurea. În urbea cărigiilor electorale numai lui taica Moisi îi lucește steaua și tablele legii. Incolo ici colo câte un joc de cărți câte-o dragoste întârziată și câte-o nuntă ca epilog.

Săliște. Adunarea din 12 Decembrie a avut darul să adune

oameni și să împrăștie șoriceii. Ce să-i faci, dacă am avut toamnă cam secetoasă. S'au înmulțit și șoarecii și au început să chițăiască pe câmp. Ei dar săliștenii nu s'au temut de alte năpăstuirii, decum să se teamă de niște șoriceii.

Galeș. Popa Niculae nu știe care porc să taie de Crăciun, atât sunt de mari toți.

Colindă

la punga abonaților

Incepem noul an cu scumpirea poștei a lucrătorilor și a hârtiei. Și cum Calicul mănâncă numai mâncări de astea, domnii abonații să facă bine să ne trimeată taxa abonamentului pe mandatul alăturat. Nu scumpim abonamentul dar rugăm pe toți oamenii cari au un pic de inimă să nu-și uite și de noi cari cheltuim și ne chinuim ca să scoatem caliciile. Să ne trimită după ce le-am colindat prin numărul de față și cea sută de lei pentru abonament. Altcum punem pe baba Hârca ca să le colinde.

Șeica Mare. Ascultând maximele Mântuitorului de Crăciun, neica Maxim a devenit cel mai mare adept al religiei lui Hristos. Și de-atunci iubește pe toată lumea, pe frați, dar mai abtîr iubește pe toate domnișoarele, după cum scrie la carte: iubește pe de-aproapele tău de ambele sexe.

Galda de sus, în jud. Blonda. Consiliile mixte din Intregalde a instalat aicea telefonia fără sârmă între Galda și Intregalde, ca popa Nistor, așezat aici pe porțae-canonice-fundură să nu mai ostenească în parochie, ci cu telefonul să facă slujbele, leturgia, cununiă, spovedania, imormintarea și etc; iar prinoasele și alte nutrețe să le primească prin alt catâr, ce împoartă și transportă posta și alte nutrețe în sat. Aviz popilor, cari nu locuiesc în parochie și cari din popie fac carieră.

Blonda-Horholina, în sezonul mazării. Sau conchemat prin telefon sec, toți internații de războiu din acest județ, la o adunătură pe ziua dn 31 Februarie pentru a mulțumi guvernelor, cari s'au grăbit a distribui despăgubirile de războiu,

atât celor ce mai suflă, cât și celor ce s'au înădușit cu speranța după despăgubiri.

Blonda-Zali-leben. Mendel Zali leben d'aici, a felicitat-condolat pe familia Constantinescu cu următoarea telegramă: «Doare reu la minye pune la fund de inimuțele, care facut binye la minye cu porțite de lochele. Chind fost pe casele meu și culcat pe el aicea la Bilgarat, adus la minye toate mizelula, dela porchele și io plăcut, tare binye: atunci dat și io la Dimilui coșere de ghische, fripte și nefripte, fain liabmai. Reu doare la minye, că nu putye să vedem pe el. Se iertaf Dzo bocatele la el și fi sinatate, amin.

Câmpeni, luna năucilor. Anticristul Harmon din Albac. și-a înhămat o ceată de nebuni, ca se lucre printre dobitoace, contra calendarului creștinesc-românesc. Arvuna pentru fapte au primit-o, Acuma urmează remuneratiunile dela Curtea-Marțială.

Intregalde, în sezonul șoricșilor. Conzilierii mestecați: comunali și bisericesti, întruniți în adunătură ordinară, la crîșmarița satului, au decis, ca fostului dascăl Kistor, care mai injectează încă crerul de minte și propagă întunerecul, să-i ridice un bust cu cap fără coarne și cu urechi în proporția culturai sale, având în mâni emblemele sale; pipa cu băgău și sticla cu spiritul făcător de minuni. Unii consilieri prefindeau ca bustul să se așeze ca model în curtea școalei, din motivul că el a purtat titlul de dascăl, numai ca să înșele notarul; pentru-că în timpul slujbei luni dearândul nu călca în școală. Alți membrii, influințați de crîșmarița poșteau, ca bustul să se spânzure în curtea crîșmei, pentru-că atât salariul dascălesc, cât și activitatea dascălescă, a incurs în punga crîșmariței. Conzilierii au făcut voia crîșmariței, ca să se împlinească cântecul dascălului Nistor: Melușeaua mea crîșmariță strigă cu mare glas: pe tine sufletul meu te iubesc și pentru tine tăvălind mă răcăesc mă duc cu tine ca se mă scol bine și ca pe o jerrfă vie, primește-mă pre mine, ceia ce cu căldură me jertfesc fie.

O fi vai

- Tsst, nevastă nu spune nimic până dimineață.
- De ce păcătosule?
- Păi te-apucă Anul nou cu gura deschisă și-o fi vai de mine tot anul.

Un jurnal cazon

(Din „Moș Teacă” a lui A. Bacalbașa)

Deună-zi Moș Teacă a prins pe un soldat cetind o gazetă.

— Ce faci acolo, răcanе?
 — Trăiți don căpitan, citesc...
 — Hm! Citești, parcă eu nu văd că citești! Știu că doar n'ai să mânci hârtia!... vorba e că ce citești?

— O gazetă trăiți!
 — Gazetă-gazetă; da ce fel de gazetă?

— Umoristică, trăiți...
 — Hm, oministică! Știu eu, că doar n'o să fie păsărească... Da pentru ce o citești? N'am dat eu ordin să nu citească nimeni gazeturi? Pentru ce o citești? Pen-

tru ca să vezi cum înjură păsupiriori? Știi tu cei asta? Asta e... nedeciuplină! Soldatu e dator să citească numai gazeturi care laudă pă șefii lui... Imdată ce a citit un articol în care superiorul e insultat, soldatu e dator să nu mai citească. Pentru ce-ai citit?

— N'am știut că insultă...
 — Pentru ce n'ai știut? Soldatul e dator să știe! Apăi dacă nu știi tu, cine vrei să știe? Ala care-a scris-o? Apăi ăla e melitar? Ce vrei tu să știe un țivil? Parcă țivilu știe ceva? Eu am văzut jurnaliști care nu știe nici semnalele, și săntără țivilii cu toate astea! Lasă, am să scot eu un jurnal și numai pe ăla să-l citești. Cine nu l'o citi, să știți că are să capete patru zile de închisoare și două ceasuri pluton de pedeapsă.

Inarmat cu ideea asta, Moș Teacă strigă gornistul:

— Chiamă pe furieru dela a treia!

Furierul vine.

— Trăiți, don căpitan, ce-ați ordonat?

— Să-mi scoți de azi înainte un jurnal pentru compania mea. În fiecare zi să scrii câte un articol și să mi-l aduci să-l iscălesc.

Ai înțeles?

— Înțeles, trăiți don căpitan, da nu știu să scriu.

— Nu știi? Cum nu știi? Da Borderourile cum le faci?

Dar foile de zile? Dar foia de pretă?

— Trăiți, don căpitan, alea le-am învățat.

— Ei și? Da ăia ce scrie la jurnale s'a născutără învățați? A apucat și ei de ici de colo câte una și acuma scrie!

— Trăiți, don...

— Nu vorbi, furier, că te bag în pământ! Să chemi pă furier de la afară din rânduri să-ți ajute, și să scoți jurnalul! Pentru depeși să te duci la oficiu de la cazarma geniului și informații să ieși de la aghiotant, că aghiotantul e dator să știe toate. Fapte diverse să-mi aduni de la infermelie și anunțuri dela gornist! Ai înțeles? Măine să iasă jurnalul. Ai doi poligrafii în campanie, să-i pui la tipar.

— Da n'au mașină, trăiți...

— Nu vorbi! Să aibă! Parcă toate alea se fac cu mașina! V'ați învățat boerește; mai face omul și cu mâna, că nu-i cade cioantele! Inainte vreme nu mai era mașini și, slavă domnului, mergea omenirea dăstul dă bine! N'ai văzut evangheliile care vorbește tocmai de pe vremea lui Cristos, și doar săntără tipărite fără mașini! Dar ăl care a inventat mașina, cu ce-a lucrat-o? Că doar n'o fi avut mașină! Va să zică ai înțeles: mâne dimineață să iasă! S'o cheme:

Micul echipament și să fie mare, mai mare ca toate ălelante, că de ăia-i cazonă! Să dai orden s'o citească toată compania...

— Da nu știe toți carte.

— Ce tot vorbești de carte, răcanе? Eu nu-ți vorbesc dă carte, îf vorbesc dă jurnal? Carte e jurnalul?

— Ba nu trăiți...

— Apăi atunci ce nevoie e să știe carte? Marș la loc!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ja la benga, dați cu tunu Că azi o venit Crăciunu.

Dați cu tunu cu chiștolu,
Că mă dau de-a rotogolu
Și să cânte toată laia,
Toți țiganii hăi din Daia
Că-s la ciordit voinicoși
Și la mardeală fricoși.

Haorde c'avem în cort
Un purcel de-o lună mort
Să-l luați cu binișoru
Când îi deslegați picioru
Și să-l oblojiți, că-i vechiu
Tot cu frunze de curechiu,
Cu moare acră din greu
Rânșezală și-oșăr său,
Hapoi să gătiți mâncarea
Că vă schilodesc spinarea.

Dipla ciont luav'ar smeu
Că doar nu-i al vost Brașeu,
Dacă sunteți lingurari

N'aveți mutră de trocari,
Și ca voi încă odat
E mai tare în rahat
Și în ori și ce stropsală
Iulian hăl din ișcoală,
Chiăr pe fin' tu hăl olog
Mi te face boșorog,
Că de-l vezi mămucă, — zău
Te și calcă 'n Răgădău.

Tu pirando ja și-ascultă
Și tu ești cu zdreanța scurtă!
Tulai călcami-ar barișu
Că te dau de-a trăvălișu
De te duci ca un traivan
Pân' la Sighiu în șaitan
Ca să mi te freci din șale
Pentru două trei parale.

Hascultați neam țigănesc
Că de nu vă și mardesc,

Până sunt eu barosan
Voi să nu-mi faceți șaitan
Că v'arunc minteni pe drum
Ce? la mine-i „Unicum“?

După ce-ași belit purcelu
Să ascultați și „befelu“:
Toată muereasca cioară
O să fie lungă 'n poală
Iar țiganii hăpcăuni
Să aibe și ei călțuni,
Că haleală de cârnați
Capătă doar cei spălați.
Că vă fac părul morișcă
Dacă văd că ceva mișcă.

Acum după ce v'am spus
Sa mo luați toți pe sus
Sa vă duc ca să mâncați
Cartaboși, varză, cârnați,
Și să fiți țigani de soi
Că de nu e vai de voi.

AU APĂRUT cunoscutele calendare

Calendarul pentru toți

PE ANUL 1927

cu o vastă materie literară, economică, instructivă, scrisă de cei mai buni scriitori ai noștri, cu numeroase ilustrațiuni, cu târgurile din toată țara și cu rubrica postei telegrafului etc.

Prețul unui Calendar este Lei. 15

Calendarul Calicului

PE ANUL 1927

cel mai vechiu și cel mai iubit calendar, înființat în anul 1882, care cuprinde, pe lângă materia calendaristică, poștă, telegraf, târguri etc. și o vastă materie hazlie, caricaturi, ilustrațiuni, poezii și altele, cari descreșesc frunțile cetitorilor, făcându-i să râdă cu lacrimi.

Prețul unui calendar este 15 lei.

Revânzătorii primesc rabat 25%.

Grăbiți cu comenzile Dv. ca să aveți la vreme aceste calendare. Se expediază prompt prin poștă, contra ramburs. La fiecare 10 calendare unul se dă gratis.